

Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor

În vigoare de la 28 noiembrie 2011

Formă aplicabilă de la 28 martie 2014

Consolidarea din data de **06 iunie 2019** are la bază republicarea din Monitorul Oficial, Partea I nr. 220 din 28 martie 2014

Include modificările aduse prin următoarele acte: OUG [68/2016](#); OUG [74/2018](#); L [203/2018](#); L [31/2019](#).

Ultimul amendament în 17 ianuarie 2019.

§ 1. Dispoziții generale

Art. 1. - Prezenta lege stabilește măsurile necesare pentru protecția mediului și a sănătății populației, prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse determinate de generarea și gestionarea deșeurilor și prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora.

§ 2. Domeniul de aplicare

Art. 2. - (1) Se exclud din domeniul de aplicare al prezentei legi următoarele:

a) efluenții gazoși emiși în atmosferă și dioxidul de carbon captat și transportat în scopul stocării geologice și stocat geologic potrivit prevederilor Directivei 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei [85/337/CEE](#) a Consiliului, precum și a directivelor [2000/60/CE](#), [2001/80/CE](#), [2004/35/CE](#), [2006/12/CE](#), [2008/1/CE](#) și a Regulamentului (CE) [nr. 1.013/2006](#) ale Parlamentului European și ale Consiliului, cu modificările ulterioare, sau excluși din domeniul de aplicare al respectivei directive potrivit prevederilor art. 2 **alin. (2)** din aceasta;

b) solurile (în situ), inclusiv solurile contaminate neexcavate și clădiri legate permanent de sol;

c) solurile necontaminate și alte materiale geologice naturale excavate în timpul activităților de construcție, în cazul în care este cert că respectivul material va fi utilizat pentru construcții în starea sa naturală și pe locul de unde a fost excavat;

d) deșeurile radioactive;

e) explozibilii declasați;

f) materiile fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidența alin. (2) **lit. b)**, paie și alte materii naturale nepericuloase folosite în agricultură, în exploatarea forestieră sau pentru producerea de energie din biomasă prin procese sau metode care nu dăunează mediului și nu pun în pericol sănătatea populației.

(2) Se exclud din domeniul de aplicare al prezentei legi, în măsura în care sunt reglementate prin alte acte normative, următoarele:

a) apele uzate;

b) subprodusele de origine animală, inclusiv produse transformate care intră sub incidența Regulamentului (CE) [nr. 1.069/2009](#) de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) [nr. 1.774/2002](#) (Regulament privind subprodusele de origine animală), cu excepția produselor care urmează să fie incinerate, depozitate sau utilizate într-o instalație de tratare sau de producere a biogazului ori a compostului;

c) carcasele de la animalele care au decedat în orice alt mod decât prin sacrificare, inclusiv animale care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii și care sunt eliminate potrivit prevederilor Regulamentului (CE) [nr. 1.774/2002](#), cu modificările ulterioare;

d) deșeurile rezultate în urma activităților de prospectare, extracție, tratare și stocare a resurselor minerale,

precum și a exploatării carierelor, care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 856/2008 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive.

(3) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute de alte acte normative aplicabile, sedimentele depuse în apele de suprafață în scopul gestionării apelor și a căilor navigabile sau al prevenirii inundațiilor, al atenuării efectelor inundațiilor și secetei ori asanării terenurilor nu se supun prevederilor prezentei legi, în cazul în care se face dovada că respectivele sedimente sunt nepericuloase.

(4) Actele normative care transpun directive individuale pot stabili pentru gestionarea anumitor categorii de deșeuri reguli speciale pentru cazuri individuale sau reguli care vin în completarea dispozițiilor prezentei legi.

§ 3. Definiții

Art. 3. - Semnificația termenilor specifici utilizați în prezenta lege este prevăzută în anexa nr. 1.

§ 4. Ierarhia deșeurilor

Art. 4. - (1) Următoarea ierarhie se aplică ca ordine de prioritate în cadrul legislației și politicii de prevenire a generării și de gestionare a deșeurilor:

- a) prevenirea;
- b) pregătirea pentru reutilizare;
- c) reciclarea;
- d) alte operațiuni de valorificare, de exemplu valorificarea energetică;
- e) eliminarea.

(2) Aplicarea ierarhiei deșeurilor menționată la **alin. (1)** are ca scop încurajarea acțiunii în materie de prevenire a generării și gestionării eficiente și eficace a deșeurilor, astfel încât să se reducă efectele negative ale acestora asupra mediului.

(3) În acest sens, pentru anumite fluxuri de deșeuri specifice, aplicarea ierarhiei deșeurilor poate suferi modificări în baza evaluării de tip analiza ciclului de viață privind efectele globale ale generării și gestionării acestor deșeuri.

(4) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului asigură un proces transparent de elaborare a actelor normative și a politicii în domeniul gestionării deșeurilor, cu respectarea prevederilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată.

(5) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului ia în considerare principiile generale ale protecției mediului, precauției și durabilității, fezabilității tehnice și viabilității economice, protecției resurselor, precum și impactul global asupra mediului, sănătății populației, economiei și societății, potrivit prevederilor **art. 1 și 20**.

§ 5. Subproduse

Art. 5. - Este considerat subprodus, și nu deșeu potrivit definiției de la **pct. 9** din anexa nr. 1, o substanță sau un obiect care rezultă în urma unui proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea acestuia și care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

- a) utilizarea ulterioară a substanței sau a obiectului este certă;
- b) substanța sau obiectul poate fi utilizat direct, fără a fi supus unei alte prelucrări suplimentare celei prevăzute de practica industrială obișnuită;
- c) substanța sau obiectul este produs ca parte integrantă a unui proces de producție;
- d) utilizarea ulterioară este legală, în sensul că substanța sau obiectul îndeplinește toate cerințele relevante referitoare la produs, la protecția mediului și protecția sănătății pentru utilizarea specifică și nu va produce efecte globale nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

§ 6. Încetarea statutului de deșeu

Art. 6. - (1) Anumite categorii de deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri, în sensul [pct. 9](#) al anexei nr. 1, în cazul în care au trecut printr-o operațiune prevăzută în anexa [nr. 3](#) și dacă îndeplinesc criteriile specifice stabilite la nivelul Uniunii Europene, potrivit următoarelor condiții:

- a) substanța sau obiectul sunt utilizate în mod curent pentru îndeplinirea unor scopuri specifice;
- b) există o piață sau cerere pentru substanța sau obiectul în cauză;
- c) substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice și respectă legislația și normele aplicabile produselor;
- d) utilizarea substanței sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

(2) Criteriile prevăzute la alin. (1) includ și valorile-limită pentru poluanți, dacă este necesar, și iau în considerare orice eventuale efecte negative asupra mediului ale substanței sau ale produsului în cauză.

(3) Criteriile specifice prevăzute la [alin. \(1\)](#) pentru încetarea statutului de deșeu trebuie luate în considerare, cel puțin în cazul agregatelor, hârtiei, sticlei, metalelor, anvelopelor și al texturilor.

(4) Deșeurile care încetează să mai fie considerate deșeuri, potrivit prevederilor [alin. \(1\)](#), încetează să mai fie considerate deșeuri în scopul atingerii obiectivelor de valorificare și reciclare prevăzute de dispozițiile Legii [nr. 249/2015](#) privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii [nr. 212/2015](#) privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz, ale Ordonanței de urgență a Guvernului [nr. 5/2015](#) privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, ale Hotărârii Guvernului [nr. 1.132/2008](#) privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, atunci când sunt îndeplinite cerințele privind reciclarea sau valorificarea.

(5) În lipsa criteriilor stabilite la nivelul Uniunii Europene prevăzute la [alin. \(1\)](#), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului poate decide, luând în considerare jurisprudența aplicabilă, pe baza unor studii de evaluare a impactului social/economic și a efectelor asupra mediului realizate conform prevederilor legale în vigoare, cu respectarea prevederilor [alin. \(1\) - \(4\)](#), pentru fiecare caz în parte, dacă un anumit deșeu încetează să fie considerat ca atare.

(6) Deciziile prevăzute la alin. (5) sunt notificate statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului [nr. 1.016/2004](#) privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

§ 7. Lista deșeurilor

Art. 7. - (1) Clasificarea și codificarea deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, se realizează potrivit:

- a) Directivei [2008/98/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, cu modificările și completările ulterioare;
 - b) Deciziei Comisiei [2000/532/CE](#) din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei [94/3/CE](#) de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul art. 1 lit. (a) din Directiva [75/442/CEE](#) a Consiliului privind deșeurile și a Directivei [94/904/CE](#) a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în temeiul art. 1 [alin. \(4\)](#) din Directiva [91/689/CEE](#) a Consiliului privind deșeurile periculoase cu modificările ulterioare;
 - c) Deciziei Comisiei [2014/955/UE](#) din 18 decembrie 2014 de modificare a Deciziei [2000/532/CE](#) de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul Directivei [2008/98/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului.
- (2)** Lista deșeurilor este obligatorie pentru a determina dacă un deșeu trebuie considerat deșeu periculos.
- (3)** Includerea unui obiect sau a unei substanțe pe listă nu înseamnă că respectivul obiect ori respectiva

substanță se consideră ca fiind deșeu în orice împrejurare.

(4) O substanță sau un obiect este considerat deșeu numai în cazul în care corespunde definiției prevăzute la [pct. 9](#) din anexa nr. 1.

Art. 8. - (1) Producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice sunt obligați să încadreze fiecare tip de deșeu generat din propria activitate în lista deșeurilor prevăzută la art. 7 [alin. \(1\)](#).

(2) În cazul unui tip de deșeu care se încadrează potrivit listei deșeurilor prevăzute la art. 7 [alin. \(1\)](#) sub două coduri diferite în funcție de posibila prezență a unor caracteristici periculoase - codurile marcate cu asterisc, încadrarea ca deșeu nepericulos se realizează de către producătorii și deținătorii de astfel de deșeuri numai în baza unei analize a originii, testelor, buletinelor de analiză și a altor documente relevante.

(3) Laboratorul de referință din cadrul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, denumită în continuare ANPM, analizează cazurile de incertitudine referitoare la caracterizarea și încadrarea deșeurilor.

(4) Producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice sunt obligați să efectueze și să dețină o caracterizare a deșeurilor periculoase generate din propria activitate și a deșeurilor care pot fi considerate periculoase din cauza originii sau compoziției, în scopul determinării posibilităților de amestecare, a metodelor de tratare și eliminare a acestora.

(5) Producătorii și deținătorii de deșeuri autorități publice de apărare, ordine publică și siguranță națională sunt obligați să încadreze în codurile prevăzute în anexa [nr. 2](#) la Hotărârea Guvernului nr. 856/2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase, cu completările ulterioare, fiecare tip de deșeu generat de propria activitate, pe baza reglementărilor specifice pentru gestionarea deșeurilor.

Art. 9. - (1) Pe baza originii, testelor, buletinelor de analiză și a altor documente relevante puse la dispoziție de producătorii și deținătorii de deșeuri prevăzuți la art. 8 [alin. \(4\)](#) și (5), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului consideră că un deșeu este periculos chiar dacă acesta nu figurează ca atare pe lista deșeurilor prevăzută la art. 7 [alin. \(1\)](#), dacă acesta prezintă una sau mai multe dintre proprietățile prevăzute în Regulamentul (UE) [nr. 1.357/2014](#) al Comisiei din 18 decembrie 2014 de înlocuire a [anexei III](#) la Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică Comisiei Europene, cu celeritate, deșeurile considerate ca fiind periculoase și care nu figurează ca atare pe lista deșeurilor prevăzută la art. 7 [alin. \(1\)](#) și le consemnează în raportul prevăzut la art. 48 [alin. \(3\)](#), furnizând Comisiei Europene toate informațiile relevante.

Art. 10. - (1) În cazul în care autoritatea publică centrală pentru protecția mediului deține dovezi care arată că un deșeu care figurează pe lista deșeurilor prevăzută la art. 7 [alin. \(1\)](#) ca fiind periculos nu prezintă niciuna dintre proprietățile prevăzute în Regulamentul (UE) [nr. 1.357/2014](#) al Comisiei din 18 decembrie 2014 de înlocuire a [anexei III](#) la Directiva [2008/98/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive poate considera acest deșeu ca fiind nepericulos.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică Comisiei Europene, cu celeritate, cazurile prevăzute la [alin. \(1\)](#), furnizând toate informațiile relevante în vederea revizuirii listei deșeurilor.

Art. 11. - Reclasificarea deșeurilor periculoase ca deșeuri nepericuloase nu se poate realiza prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase până la un nivel mai mic decât nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos.

§ 8. Răspunderea extinsă a producătorului

Art. 12. - (1) În vederea prevenirii, reutilizării, reciclării și a altor tipuri de valorificare a deșeurilor, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului promovează sau, după caz, propune măsuri cu caracter legislativ ori nelegislativ prin care producătorul produsului, persoana fizică autorizată sau persoana juridică ce, cu titlu profesional, proiectează, produce, prelucrează, tratează, vinde ori importă produse este supus unui regim de

răspundere extinsă a producătorului.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) includ, fără a se limita la acestea, următoarele:

a) încurajarea proiectării de produse care să aibă un efect redus asupra mediului și care să genereze o cantitate scăzută de deșeuri în timpul producerii și al utilizării ulterioare și asigurarea valorificării și eliminării produselor care au devenit deșeuri în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) - (3) și ale art. 20;

b) încurajarea producției dezvoltării și comercializării de produse cu utilizări multiple, durabile din punct de vedere tehnic și care, după ce devin deșeuri, pot fi valorificate și eliminate corespunzător, în condiții de siguranță pentru mediul înconjurător și sănătatea populației;

c) acceptarea produselor returnate și a deșeurilor rezultate după ce produsele nu mai sunt folosite și asigurarea gestionării ulterioare a acestora fără a crea prejudicii asupra mediului sau sănătății populației, precum și asumarea răspunderii financiare;

d) punerea la dispoziția publicului a informațiilor disponibile cu privire la caracterul reutilizabil și reciclabil al produselor.

(3) În vederea aplicării răspunderii extinse a producătorului se iau în considerare fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică, efectele globale asupra mediului și sănătății populației, precum și impactul social, cu respectarea necesității de a asigura buna funcționare a pieței interne.

(4) Răspunderea extinsă a producătorilor se aplică fără a aduce atingere responsabilităților prevăzute la art. 22 alin. (1) și art. 23 și legislației specifice privind fluxurile de deșeuri și a celei privind produsele.

(5) Pentru schemele de răspundere extinsă a producătorului promovate sau, după caz, propuse potrivit prevederilor alin. (1), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului:

a) definește în mod clar rolurile și responsabilitățile tuturor celor implicați, inclusiv ale producătorilor care introduc produsele pe piața națională, ale organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorului în numele acestora, ale operatorilor publici și privați care gestionează deșeurile, ale autorităților locale și, după caz, ale operatorilor economici care reutilizează sau pregătesc deșeurile pentru reutilizare;

b) definește, în conformitate cu ierarhia deșeurilor, obiective de gestionare ale deșeurilor relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorului, pentru a atinge cel puțin obiectivele cantitative prevăzute de prezenta lege, de Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 212/2015, cu modificările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, precum și alte obiective cantitative și/sau calitative considerate a fi relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorului;

c) asigură implementarea unui sistem de raportare care să colecteze datele referitoare la produsele introduse pe piața națională de producătorii cărora li se aplică răspunderea extinsă a producătorului și date privind colectarea și tratarea deșeurilor rezultate de la aceste produse cu specificarea, după caz, a fluxurilor de materiale, precum și a datelor relevante referitoare la obligațiile de la lit. b);

d) asigură tratament egal tuturor producătorilor, fără a impune producătorilor sarcini disproporționate, inclusiv pentru întreprinderile mici și mijlocii sau pentru cantități mici de produse;

e) se asigură prin campanii de informare și conștientizare ca deținătorii de deșeuri, care fac obiectul unor scheme de răspundere extinsă a producătorului, să fie informați cu privire la prevenirea producerii de deșeuri, cu privire la centrele de re folosire, pregătire pentru re folosire, la sistemele de colectare și la prevenirea aruncării necontrolate a acestora;

f) stabilește măsuri, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, pentru ca deținătorii de deșeuri să își îndeplinească obligația de a încredința deșeurile către sistemele de colectare separată;

g) asigură că sumele plătite de către producător cu titlul de contribuții financiare pentru conformarea cu

obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului acoperă următoarele costuri pentru produsele pe care le introduce pe piața națională:

(i) costurile de colectare separată, de transport și tratare, inclusiv tratarea necesară pentru îndeplinirea obiectivelor de gestionare a deșeurilor stabilite la nivelul Uniunii Europene, precum și costurile necesare pentru atingerea altor obiective prevăzute la lit. b), luând în calcul veniturile obținute din reutilizare, din vânzarea ca materii prime secundare a materialelor provenite din produsele lor sau din garanțiile nerevendicate;

(ii) costurile pentru furnizarea informațiilor adecvate deținătorilor de deșeuri, în conformitate cu lit. e);

(iii) costurile de colectare și raportare a datelor potrivit prevederilor lit. c);

h) asigură, în cazul îndeplinirii în mod colectiv a obligațiilor de răspundere extinsă a producătorului:

(i) existența, acolo unde este posibil, a unor costuri distincte pentru tipuri de produse sau pentru grupe de produse similare, în principal luând în considerare durabilitatea lor, posibilitatea de a fi reparate sau reutilizate, reciclabilitatea lor și conținutul de substanțe periculoase, într-o abordare a întregului ciclu de viață aliniat cu cerințele relevante stabilite de legislația Uniunii Europene în baza criteriilor armonizate pentru asigurarea funcționării corespunzătoare a pieței interne europene;

(ii) ca toate costurile de gestionare a deșeurilor să nu le depășească pe cele necesare gestionării eficiente din punct de vedere economic, iar acestea să fie stabilite în mod transparent.

(6) Prevederile alin. (5) lit. g) nu se aplică în cazul schemelor stabilite în baza Legii nr. 212/2015, cu modificările ulterioare, a Hotărârii Guvernului nr. 1.132/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2015.

(7) Producătorii sau organizațiile care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții minime:

a) să desfășoare activitatea, cel puțin la nivelul unui județ, în mediul urban și rural, fără a se limita la localitățile acoperite de serviciul de salubritate;

b) să gestioneze o gamă de produse și materiale bine definite, cu precizarea tipurilor de deșeuri gestionate;

c) să asigure o disponibilitate corespunzătoare de sisteme de colectare în aria geografică în care își desfășoară activitatea;

d) să aibă resursele financiare sau, după caz, financiare și operaționale pentru îndeplinirea obligațiilor potrivit răspunderii extinse a producătorilor;

e) să instituie un mecanism de audit intern, după caz, completat cu un audit independent pentru evaluarea:

(i) managementului financiar, inclusiv conformarea cu prevederile referitoare la costuri;

(ii) calității datelor raportate, inclusiv cerințele Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, cu modificările ulterioare;

f) să facă publice informațiile privind îndeplinirea obiectivelor prevăzute la alin. (5) lit. b);

g) în cazul organizațiilor care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului să facă publice informațiile privind:

(i) acționarii/asociații și membrii;

(ii) contribuțiile/tarifele plătite de producători pe unitatea de produs sau pe tona de produs introdus pe piața națională;

(iii) procedura de selectare a operatorilor economici care gestionează deșeurile respective.

(8) Producătorii sau organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorului trebuie să asigure continuitatea organizării serviciilor de gestionare a deșeurilor de ambalaje pe parcursul întregului an, chiar dacă obiectivele minime în sarcina lor au fost îndeplinite.

(9) Pentru autorizarea și supravegherea implementării îndeplinirii în mod colectiv a obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorului, se înființează în cadrul Ministerului Mediului Comisia de supraveghere a răspunderii extinse a producătorilor, denumită în continuare Comisia.

(10) Structura specifică și regulamentul de funcționare ale Comisiei se stabilesc prin ordin al ministrului mediului.

(11)

§ 9. Valorificarea deșeurilor

Art. 13. - Producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri au obligația valorificării acestora, cu respectarea prevederilor art. 4 alin. (1) - (3) și art. 20.

Art. 14. - (1) Pentru asigurarea unui grad înalt de valorificare, producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri sunt obligați să colecteze separat cel puțin următoarele categorii de deșeuri: hârtie, metal, plastic și sticlă.

(2) Operatorii economici care colectează și/sau transportă deșeuri au obligația de a asigura colectarea separată a acestora și de a nu le amesteca în timpul transportului.

Art. 15. - (1) Unitățile și întreprinderile care valorifică deșeurile au următoarele obligații:

a) să dețină spații special amenajate pentru stocarea deșeurilor în condiții care să garanteze reducerea riscului pentru sănătatea umană și deteriorării calității mediului;

b) să evite formarea de stocuri de deșeuri care urmează să fie valorificate, precum și de produse rezultate în urma valorificării care ar putea genera fenomene de poluare a mediului sau care să prezinte riscuri asupra sănătății populației;

c) să adopte cele mai bune tehnici disponibile în domeniul valorificării deșeurilor, în momentul achiziției.

(2) Operatorii economici care desfășoară operațiuni de valorificare a deșeurilor, prevăzute în anexa nr. 3, se înscriu la Ministerul Economiei.

(3) Procedura de înscriere pentru operatorii economici prevăzuți la alin. (2) se stabilește prin ordin al ministrului economiei, cu avizul ministrului mediului și schimbărilor climatice, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

§ 10. Reutilizarea și reciclarea

Art. 16. - (1) Autoritățile administrației publice centrale cu atribuții în domeniul protecției mediului adoptă sau, după caz, propun măsuri adecvate pentru promovarea reutilizării produselor și activităților de pregătire a acestora pentru reutilizare în special prin:

a) stimularea realizării unor rețele pentru repararea și reutilizarea produselor;

b) utilizarea instrumentelor economice;

c) introducerea unor criterii referitoare la achizițiile publice;

d) stabilirea de obiective cantitative sau alte măsuri.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului promovează reciclarea de înaltă calitate prin aplicarea colectării separate a deșeurilor, în măsura în care este fezabilă din punct de vedere tehnic, economic și de mediu și se conformează cu standardele de calitate în sectorul de reciclare respectiv, prin acte normative care se supun aprobării Guvernului.

Art. 17. - (1) Autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociațiile de dezvoltare intercomunitară ale acestora, au următoarele obligații:

a) să asigure colectarea separată pentru cel puțin deșeurile de hârtie, metal, plastic și sticlă din deșeurile municipale, să stabilească dacă gestionarea acestor deșeuri se face în cadrul unui singur contract al serviciului de salubritate și să organizeze atribuirea conform deciziei luate;

b) să atingă, până la data de 31 decembrie 2020, un nivel de pregătire pentru reutilizare și reciclare de minimum 50% din masa totală generată, cel puțin pentru deșeurile de hârtie, metal, plastic și sticlă provenind din deșeurile menajere sau, după caz, din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeuri sunt similare

deșeurilor care provin din gospodării;

c) să includă în caietele de sarcini și în contractele de delegare a gestiunii serviciului de salubritate, în aplicarea principiilor de la art. 3 alin. (1) **lit. c) și f)** din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, republicată, cu modificările ulterioare, tarife distincte pentru activitățile desfășurate de operatorii de salubritate pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la lit. a), respectiv pentru gestionarea deșeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a);

d) să stabilească și să includă în caietele de sarcini, în contractele de delegare a gestiunii serviciului de salubritate și în regulamentele serviciului de salubritate indicatori de performanță pentru fiecare activitate din cadrul serviciului de salubritate, care să cuprindă indicatorii prevăzuți în anexa nr. 7, astfel încât să atingă începând cu anul 2020 obiectivele de reciclare prevăzute la lit. b), și penalități pentru nerealizarea lor;

e) să implementeze, începând cu data de 1 ianuarie 2019, dar nu mai târziu de data de 30 iunie 2019, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instrumentul economic «plătește pentru cât arunci», bazat pe cel puțin unul dintre următoarele elemente:

(i) volum;

(ii) frecvență de colectare;

(iii) greutate;

(iv) saci de colectare personalizați;

f) să stabilească și să aprobe, începând cu data de 1 ianuarie 2019, dar nu mai târziu de data de 30 iunie 2019, pentru beneficiarii serviciului de salubritate tarife distincte pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la lit. a), respectiv pentru gestionarea deșeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a) și sancțiunile aplicate în cazul în care beneficiarul serviciului nu separă în mod corespunzător cele două fluxuri de deșeurii;

g) să includă, începând cu data de 1 ianuarie 2019, în tarifele prevăzute la lit. f) pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la lit. a) contribuția pentru economia circulară prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, numai pentru deșeurile destinate a fi eliminate prin depozitare rezultate din aplicarea indicatorilor de performanță prevăzuți în contracte;

h) să includă, începând cu data de 1 ianuarie 2019, în tarifele prevăzute la lit. f) pentru gestionarea deșeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a), contribuția pentru economia circulară prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru deșeurile destinate a fi eliminate prin depozitare;

i) să stabilească în sarcina operatorilor de salubritate suportarea contribuției pentru economia circulară pentru cantitățile de deșeurii municipale destinate a fi depozitate care depășesc cantitățile corespunzătoare indicatorilor de performanță prevăzuți în contracte.

(2) Producătorii au obligația să acopere, începând cu data de 1 ianuarie 2019, costurile de gestionare a deșeurilor din deșeurile municipale pentru care se aplică răspunderea extinsă a producătorului stabilite prin actele normative care reglementează respectivele fluxuri de deșeurii.

(3) Titularii pe numele cărora au fost emise autorizații de construire și/sau desființări conform Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au obligația să gestioneze deșeurile din construcții și desființări, astfel încât să atingă progresiv, până la data de 31 decembrie 2020, potrivit anexei nr. 6, un nivel de pregătire pentru reutilizare, reciclare și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de rambleiere care utilizează deșeurii pentru a înlocui alte materiale, de minimum 70% din masa cantităților de deșeurii nepericuloase provenite din activități de construcție și desființări, cu excepția materialelor geologice naturale definite la categoria 17 05 04 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE.

Art. 18. - (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului consemnează stadiul îndeplinirii obiectivelor prevăzute la art. 17 alin. (1) **lit. b)** și **alin. (3)** în raportul prevăzut la art. 48 **alin. (3)**.

(2) În cazul neîndeplinirii obiectivelor, în raport se includ motivele eșecului respectiv și măsurile pe care toți factorii implicați intenționează să le ia în vederea îndeplinirii obiectivelor respective.

§ 11. Eliminarea

Art. 19. - (1) Producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri au obligația să supună deșeurile care nu au fost valorificate unei operațiuni de eliminare în condiții de siguranță, care îndeplinește cerințele **art. 20**.

(2) Operatorii economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului pentru activitatea de eliminare a deșeurilor au următoarele obligații:

a) să asigure eliminarea în totalitate a deșeurilor care le sunt încredințate;

b) să folosească cele mai bune tehnici disponibile și care nu implică costuri excesive pentru eliminarea deșeurilor;

c) să amplaseze și să amenajeze instalația de eliminare a deșeurilor într-un spațiu și în condiții stabilite de autoritățile teritoriale pentru protecția mediului competente;

d) să introducă în instalația de eliminare numai deșeurile menționate în autorizația emisă de autoritățile competente și să respecte tehnologia de eliminare aprobată de acestea.

(3) Abandonarea deșeurilor este interzisă.

(4) Eliminarea deșeurilor în afara spațiilor autorizate în acest scop este interzisă.

§ 12. Protecția sănătății populației și a mediului

Art. 20. - Gestionarea deșeurilor trebuie să se realizeze fără a pune în pericol sănătatea umană și fără a dăuna mediului, în special:

a) fără a genera riscuri pentru aer, apă, sol, faună sau floră;

b) fără a crea disconfort din cauza zgomotului sau a mirosurilor;

c) fără a afecta negativ peisajul sau zonele de interes special.

§ 13. Costurile

Art. 21. - (1) În conformitate cu principiul "poluatorul plătește", costurile operațiunilor de gestionare a deșeurilor se suportă de către producătorul de deșeuri sau, după caz, de deținătorul actual ori anterior al deșeurilor.

(2) La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, prin actul normativ care reglementează categoria de deșeuri se stabilesc cazurile în care costurile gestionării deșeurilor urmează să fie suportate în întregime sau parțial de către producătorul produsului din care derivă deșeul respectiv și eventuala participare a distribuitorilor unui asemenea produs la aceste costuri.

(3) În cazul deșeurilor abandonate și în cazul în care producătorul/deținătorul de deșeuri este necunoscut, cheltuielile legate de curățarea și refacerea mediului, precum și cele de transport, valorificare, recuperare/reciclare, eliminare sunt suportate de către autoritatea administrației publice locale.

(4) După identificarea producătorului/deținătorului de deșeuri, acesta este obligat să suporte atât cheltuielile prevăzute la **alin. (3)**, efectuate de autoritatea administrației publice locale, cât și pe cele legate de acțiunile întreprinse pentru identificare.

§ 14. Responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor

Art. 22. - (1) Producătorul de deșeuri sau, după caz, orice deținător de deșeuri are obligația de a efectua operațiunile de tratare în conformitate cu prevederile art. 4 **alin. (1) - (3)** și **art. 20** sau de a transfera aceste

operațiuni unui operator economic autorizat care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sau unui operator public ori privat de colectare a deșeurilor în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) - (3) și art. 20.

(2) Operatorii economici care efectuează operații de colectare și transport de deșeuri au obligația să livreze și să transporte deșeurile numai la instalații autorizate pentru efectuarea operațiunilor de sortare, tratare, reciclare și depozitare, cu respectarea prevederilor art. 20.

(3) Persoanele juridice care dețin autorizație/autorizație integrată de mediu au obligația să desemneze o persoană, din rândul angajaților proprii, care să urmărească și să asigure îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta lege sau să delege această obligație unei terțe persoane.

(4) Persoanele desemnate, prevăzute la alin. (3), trebuie să fie instruite în domeniul gestiunii deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, ca urmare a absolvirii unor cursuri de specialitate.

Art. 23. - (1) Producătorul sau deținătorul care transferă deșeuri către una dintre persoanele fizice ori juridice prevăzute la art. 22 alin. (1) în vederea efectuării unor operațiuni de tratare preliminară operațiunilor de valorificare sau de eliminare completă nu este scutit de responsabilitatea pentru realizarea operațiunilor de valorificare ori de eliminare completă.

(2) La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, prin actul normativ care reglementează categoria de deșeuri se stabilesc condițiile cu privire la responsabilitatea gestionării deșeurilor și cazurile în care producătorului inițial de deșeuri îi revine responsabilitatea pentru întregul lanț al procesului de tratare sau cazurile în care responsabilitatea producătorului și a deținătorului de deșeuri se poate împărți ori delega între factorii implicați în lanțul procesului de tratare.

(3) La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, prin actul normativ care reglementează categoria de deșeuri, în conformitate cu prevederile art. 12, se stabilește dacă organizarea activităților de gestionare a deșeurilor revine parțial sau în totalitate producătorului produsului din care derivă deșeul respectiv și măsura în care distribuitorul produsului respectiv participă la această responsabilitate.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică în măsura în care studiile de evaluare efectuate la solicitarea autorității publice centrale pentru protecția mediului stabilesc oportunitatea împărțirii responsabilității privind gestionarea deșeurilor.

(5) În cazul în care împărțirea responsabilității privind tratarea deșeurilor implică transportul deșeurilor peste frontiera României, acesta se poate realiza numai cu respectarea prevederilor comunitare referitoare la transferurile de deșeuri.

(6) La controlul și supravegherea transporturilor deșeurilor peste frontiera României se iau în considerare perioadele de tranziție prevăzute în *Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană*, precum și cele prevăzute prin Hotărârea Guvernului nr. 788/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.013/2006 privind transferul de deșeuri, cu modificările și completările ulterioare.

§ 15. Principiile autonomiei și proximității

Art. 24. - (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului colaborează cu celelalte autorități publice cu atribuții în domeniul gestionării deșeurilor și cu autoritățile competente din alte state membre pentru crearea unei rețele integrate adecvate de unități de eliminare a deșeurilor și de instalații de valorificare a deșeurilor municipale mixte colectate din gospodăriile populației, inclusiv în cazul în care această colectare vizează și astfel de deșeuri provenite de la alți producători, ținând seama de cele mai bune tehnici disponibile, care nu implică costuri excesive, cu respectarea cerințelor prevăzute în *Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană*.

(2) Rețeaua este concepută astfel încât să permită Uniunii Europene să asigure prin mijloace proprii eliminarea deșeurilor, precum și valorificarea deșeurilor menționate la alin. (1), și pentru a permite României să acționeze

individual în acest scop, ținând cont de condițiile geografice sau de necesitatea de instalații specializate pentru anumite tipuri de deșeuri.

(3) Rețeaua prevăzută la [alin. \(1\)](#) și [\(2\)](#) trebuie să permită eliminarea și valorificarea deșeurilor în cele mai apropiate instalații adecvate, prin cele mai potrivite metode și tehnici, pentru a asigura un înalt nivel de protecție pentru mediu și pentru sănătatea publică.

(4) Prin derogare de la prevederile Regulamentului (CE) [nr. 1.013/2006](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, cu modificările ulterioare, România poate limita, în vederea protejării rețelei naționale, intrările transporturilor de deșeuri destinate incineratoarelor clasificate ca instalații de valorificare, în cazul în care autoritatea publică centrală pentru protecția mediului a stabilit că asemenea transporturi ar duce la necesitatea eliminării deșeurilor naționale sau ar presupune tratarea respectivelor deșeuri într-un mod care nu este consecvent cu planul național de gestionare a deșeurilor.

(5) În cazul în care autoritatea publică centrală pentru protecția mediului aplică prevederile [alin. \(4\)](#), aceasta notifică decizia Comisiei Europene.

(6) Aplicarea principiilor autonomiei și proximității nu semnifică obligația de a deține la nivel național toate tipurile de instalații pentru valorificarea și eliminarea deșeurilor.

Art. 25. - La elaborarea documentelor strategice locale și la aprobarea investițiilor în domeniul gestionării deșeurilor, autoritățile publice locale iau în considerare principiul autonomiei și proximității, fără a încălca prevederile planului național de gestionare a deșeurilor și strategiei naționale de gestionare a deșeurilor.

§ 16. Controlul deșeurilor periculoase

Art. 26. - **(1)** Producătorii și deținătorii de deșeuri periculoase, precum și operatorii economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului să desfășoare activități de colectare, transport, stocare și tratare a deșeurilor periculoase sunt obligați să colecteze, să transporte și să stocheze separat diferitele categorii de deșeuri periculoase, în funcție de proprietățile fizico-chimice, de compatibilități și de natura substanțelor de stingere care pot fi utilizate pentru fiecare categorie de deșeuri în caz de incendiu, astfel încât să se poată asigura un grad ridicat de protecție a mediului și a sănătății populației potrivit prevederilor [art. 20](#), incluzând asigurarea trasabilității de la locul de generare la destinația finală, potrivit prevederilor [art. 49](#).

(2) Controlul privind generarea, colectarea, operațiunile de transport, stocarea temporară și tratarea în cazul deșeurilor periculoase se efectuează de către instituțiile abilitate prin lege și are în vedere, în mod deosebit, originea, destinația, precum și măsurile luate de producătorul de deșeuri pentru ambalarea și etichetarea unor astfel de deșeuri.

(3) Transportul deșeurilor periculoase pe teritoriul României este reglementat prin hotărâre a Guvernului*).

*) A se vedea Hotărârea Guvernului [nr. 1.061/2008](#) privind transportul deșeurilor periculoase și nepericuloase pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 30 septembrie 2008.

(4) Activitățile prevăzute la [alin. \(1\)](#) se urmăresc și se supun controlului Gărzii Naționale de Mediu.

§ 17. Interzicerea amestecării deșeurilor periculoase

Art. 27. - **(1)** Producătorii și deținătorii de deșeuri periculoase, inclusiv comercianții și brokerii care pot intra fizic în posesia deșeurilor au obligația să nu amestece diferitele categorii de deșeuri periculoase cu alte categorii de deșeuri periculoase sau cu alte deșeuri, substanțe ori materiale.

(2) Amestecarea include diluarea substanțelor periculoase.

(3) Prin excepție de la prevederile [alin. \(1\)](#), autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului pot autoriza amestecarea dacă:

a) operațiunea de amestecare este efectuată de un operator economic autorizat, potrivit prevederilor [art. 32](#);

b) sunt respectate condițiile prevăzute la [art. 20](#), iar efectele nocive ale gestionării deșeurilor asupra sănătății

populației și asupra mediului nu sunt agravate;

c) operațiunea de amestecare se realizează în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile;

d) caracterizarea deșeurilor prevăzută la art. 8 alin. (4) permite acest proces.

(4) În situațiile în care deșeurile periculoase sunt deja amestecate cu alte deșeuri, substanțe sau materiale, fără a fi cazul celor prevăzute la alin. (3), separarea trebuie să fie efectuată numai dacă este fezabilă din punct de vedere tehnic și economic și dacă este necesară pentru respectarea prevederilor art. 20.

§ 18. Etichetarea deșeurilor periculoase

Art. 28. - (1) Producătorii și deținătorii de deșeuri sunt obligați să se asigure că pe durata efectuării operațiunilor de colectare, transport și stocare a deșeurilor periculoase, acestea sunt ambalate și etichetate potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.907/2006".

(2) Transferul deșeurilor periculoase pe teritoriul național trebuie să fie însoțit de documentul de identificare prevăzut în anexa IB la Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006, cu modificările și completările ulterioare.

§ 19. Deșeurile periculoase rezultate din gospodării

Art. 29. - (1) Prevederile art. 26-28 și 49 nu se aplică deșeurilor municipale amestecate, provenite din gospodăriile populației.

(2) Prevederile art. 28 și 49 nu se aplică fracțiunilor separate de deșeuri periculoase provenind din gospodăriile populației până când acestea nu sunt acceptate pentru colectare, eliminare sau valorificare de către o unitate ori întreprindere care a obținut o autorizație sau a fost înregistrată potrivit prevederilor art. 32 sau 36.

§ 20. Uleiurile uzate

Art. 30. - (1) Fără a aduce atingere obligațiilor privind gestionarea deșeurilor periculoase prevăzute la art. 27 și 28, producătorii și deținătorii de deșeuri periculoase trebuie să respecte prevederile art. 4 alin. (1) - (3) și ale art. 20 în gestionarea uleiurilor uzate.

(2) Activitatea de gestionare a uleiurilor uzate se reglementează prin hotărâre a Guvernului**).

** A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 235/2007 privind gestionarea uleiurilor uzate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 22 martie 2007.

(3) Pentru a acorda prioritate regenerării uleiurilor uzate se respectă prevederile art. 11 sau 12 din Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006, cu modificările și completările ulterioare, în cazul transferului de uleiuri uzate dinspre România către instalații de incinerare sau coincinerare aflate pe teritoriul altor state membre ori țări terțe.

§ 21. Biodeșeurile

Art. 31. - (1) Autoritățile administrației publice locale, potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) - (3) și art. 20, au următoarele responsabilități:

a) să colecteze separat biodeșeurile, în vederea valorificării acestora;

b) să trateze biodeșeurile într-un mod care asigură un înalt nivel de protecție a mediului;

c) să folosească materiale sigure pentru mediu, produse din biodeșeuri;

d) să încurajeze compostarea individuală în gospodării.

(2) Deșeurile biodegradabile provenite din parcuri și grădini trebuie să fie colectate separat și transportate la

stațiile de compostare sau pe platforme individuale de compostare.

(3) În cazul în care biodeșeurile colectate separat conțin substanțe periculoase, se interzice tratarea acestora în stații de compostare.

§ 22. Autorizări și înregistrări

Art. 32. - (1) Toate unitățile sau întreprinderile care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sunt obligate să obțină o autorizație/autorizație integrată de mediu emisă de către autoritățile competente pentru protecția mediului.

(2) Autorizația/Autorizația integrată de mediu trebuie să conțină cel puțin următoarele:

- a) tipurile și cantitățile de deșeuri care pot fi tratate;
- b) cerințele tehnice și de orice altă natură aplicabile amplasamentului în cauză pentru fiecare tip de operațiune autorizată;
- c) măsurile de siguranță și de prevenire care trebuie luate;
- d) metoda care trebuie aplicată pentru fiecare tip de operațiune;
- e) monitorizarea și controlul operațiunilor, după caz;
- f) măsurile de închidere și de întreținere ulterioară, după caz.
- g) tipurile și cantitățile de deșeuri și produse care rezultă din instalație și codurile operațiilor de tratare.

(3) Autorizația/Autorizația integrată de mediu se emite și se revizuieste în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 33. - (1) În cazul în care autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului consideră că metoda de tratare propusă nu este acceptabilă din punctul de vedere al protecției mediului, în special atunci când metoda nu este conformă cu prevederile art. 20, aceasta refuză emiterea autorizației/autorizației integrate.

(2) Toate autorizațiile/autorizațiile integrate de mediu pentru operațiuni de incinerare sau co-incinerare cu recuperare de energie a deșeurilor se emit cu condiția ca valorificarea să se realizeze cu eficiență energetică ridicată.

§ 23. Derogări de la obligația de autorizare

Art. 34. - Autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului poate acorda, în baza normelor generale stabilite de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, unităților sau întreprinderilor derogări de la obligația prevăzută la art. 32 alin. (1) pentru următoarele operațiuni:

- a) eliminarea propriilor deșeuri nepericuloase la locul de producție;
- b) valorificarea deșeurilor.

§ 24. Condiții pentru derogări

Art. 35. - (1) Pentru acordarea derogărilor potrivit prevederilor art. 34 autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilește, pentru fiecare tip de activitate, norme generale care să prevadă:

- a) tipurile și cantitățile de deșeuri care pot face obiectul unei derogări;
- b) metoda de tratare care trebuie aplicată.

(2) Aceste norme se stabilesc astfel încât să se asigure că deșeurile sunt tratate potrivit prevederilor art. 20.

(3) În cazul operațiilor de eliminare prevăzute la art. 34 lit. a), normele trebuie să ia în considerare cele mai bune tehnici disponibile.

(4) Pe lângă normele generale prevăzute la alin. (1), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilește condiții speciale pentru derogările acordate în cazul deșeurilor periculoase, inclusiv pe tipuri de

activități, precum și alte eventuale cerințe necesare pentru efectuarea diferitelor forme de valorificare și, unde este cazul, valori-limită pentru conținutul de substanțe periculoase al deșeurilor și valori-limită de emisie, fără a excede însă derogările prevăzute la [art. 34](#).

(5) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană în legătură cu normele prevăzute la [alin. \(1\) - \(3\)](#).

§ 25. Înregistrarea

Art. 36. - (1) Agenția Națională pentru Protecția Mediului ține un registru cu următoarele tipuri de operatori economici, care nu se supun autorizării:

- a) operatorii economici care transportă deșeuri nepericuloase în sistem profesional;
- b) comercianții care nu intră fizic în posesia deșeurilor sau brokerii;
- c) operatorii economici care fac obiectul derogărilor de la cerințele de autorizare potrivit prevederilor [art. 34](#).

(2) Operatorii economici prevăzuți [alin. \(1\)](#) sunt obligați să se înscrie în registrul ținut de Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

(3) În vederea reducerii sarcinii administrative asociate procesului de înregistrare, agențiile pentru protecția mediului comunică ANPM informații relevante cu privire la persoanele fizice și juridice prevăzute la [alin. \(1\)](#).

(4)

(5) Instituțiile care desfășoară activități care privesc apărarea țării și securitatea națională nu se înregistrează în registrul prevăzut la [alin. \(1\)](#).

§ 26. Planurile de gestionare a deșeurilor

Art. 37. - (1) Pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei legi se elaborează planuri de gestionare a deșeurilor la nivel național, județean și al municipiului București, în conformitate cu prevederile [art. 1, 4, 20 și 24](#).

(2) Planul național de gestionare a deșeurilor, denumit în continuare PNGD, se elaborează de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și acoperă întregul teritoriu geografic al României.

(3) Planul prevăzut la [alin. \(2\)](#) se aprobă prin hotărâre a Guvernului și se notifică Comisiei Europene.

~~**Art. 38. - Abrogat(ă)**~~ (1) În baza principiilor și obiectivelor din PNGD și a cadrului general din Ordinul

Art. 39. - ministrului mediului și dezvoltării durabile [nr. 951/2007](#) se elaborează/realizează/revizuiesc planurile județene de gestionare a deșeurilor, denumite în continuare PJGD, de către consiliul județean, în colaborare cu agenția județeană pentru protecția mediului, denumită în continuare APM, și planul de gestionare a deșeurilor pentru municipiul București, denumit în continuare PMGD, de către Consiliul General al Municipiului București în colaborare cu autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului București.

(2) PJGD se aprobă prin hotărâre a consiliului județean, iar PMGD, prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului București, cu avizul APM sau ARPM, după caz.

Art. 40. - (1) Realizarea studiilor, expertizelor și proiectelor necesare pentru elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor poate fi încredințată cu respectarea prevederilor legale privind achizițiile publice.

(2) Elaborarea și avizarea planurilor de gestionare a deșeurilor se fac cu respectarea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe.

(3) Autoritățile publice și operatorii economici au obligația furnizării datelor necesare elaborării planurilor, potrivit prevederilor legale.

Art. 41. - (1) Planurile de gestionare a deșeurilor cuprind o analiză a situației actuale în domeniul gestionării tuturor categoriilor de deșeuri, precum și măsurile care trebuie luate pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu în cazul pregătirii pentru reutilizare, reciclare, valorificare și eliminare, precum și o evaluare a modului în care planurile vor ajuta la punerea în aplicare a obiectivelor și dispozițiilor prezentei legi.

(2) Planurile prevăzute la [alin. \(1\)](#), luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare,

trebuie să conțină cel puțin următoarele:

- a) obiectivele și prioritățile autorităților administrației publice locale în vederea îndeplinirii obligațiilor din domeniul gestionării deșeurilor;
- b) tipul, cantitatea și sursa deșeurilor generate în teritoriu, deșeurile care ar putea fi expediate de pe sau pe teritoriul național, precum și o evaluare a evoluției viitoare a fluxurilor de deșeuri;
- c) schemele existente de colectare a deșeurilor și principalele instalații de eliminare și valorificare, inclusiv orice aranjamente speciale pentru uleiurile uzate, deșeurile periculoase sau fluxurile de deșeuri abordate de legislația specifică;
- d) o evaluare a necesarului de noi scheme de colectare, închiderea instalațiilor de deșeuri existente, infrastructura suplimentară pentru instalațiile de deșeuri potrivit prevederilor [art. 24](#) și, dacă este cazul, investițiile legate de acestea;
- e) informații suficiente cu privire la criteriile de identificare a amplasamentului și la capacitatea viitoare de eliminare sau de operare a instalațiilor majore de valorificare, dacă este cazul;
- f) politici generale de gestionare a deșeurilor, inclusiv tehnologii și metode planificate de gestionare a deșeurilor sau politici privind deșeurile care ridică probleme specifice de gestionare;
- g) estimarea costurilor pentru investițiile privind operațiile de valorificare și eliminare;
- h) etapele care trebuie urmărite de autoritățile responsabile pentru îndeplinirea prevederilor prezentei legi;
- i) modul de implementare a planurilor de gestionare a deșeurilor;
- j) orice alte informații relevante necesare pentru asigurarea îndeplinirii obiectivelor prezentei legi.

(3) Luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, planurile prevăzute la [alin. \(1\)](#) pot conține:

- a) aspectele organizaționale legate de gestionarea deșeurilor, inclusiv o descriere a alocării responsabilităților între actorii publici și privați care se ocupă cu gestionarea deșeurilor;
- b) o analiză a utilității și a adecvării utilizării instrumentelor economice și de altă natură pentru rezolvarea diverselor probleme legate de deșeuri, luând în considerare necesitatea menținerii unei bune funcționări a pieței interne;
- c) utilizarea unor campanii de sensibilizare și de informare adresate publicului larg sau unor categorii speciale de consumatori;
- d) siturile contaminate istoric de eliminare a deșeurilor și măsuri pentru reabilitarea acestora.

(4) Planurile de gestionare a deșeurilor respectă cerințele privind gestionarea deșeurilor stabilite prin [art. 23](#) din Hotărârea Guvernului nr. 621/2005, cu modificările și completările ulterioare, și prin [art. 6 alin. \(1\)](#) din Hotărârea Guvernului nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare.

§ 27. Programe de prevenire a generării deșeurilor

Art. 42. - (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, potrivit prevederilor [art. 1](#) și [4](#), adoptă, până la data de 12 decembrie 2013, programe de prevenire a generării deșeurilor la nivel național.

(2) Programele de prevenire a generării deșeurilor pot să facă parte din planurile de gestionare a deșeurilor prevăzute la [art. 37](#), din alte programe de politici de mediu sau să fie elaborate ca programe distincte.

(3) În cazul în care programele prevăzute la [alin. \(1\)](#) sunt integrate în planurile de gestionare a deșeurilor sau în alte programe, măsurile de prevenire a generării deșeurilor trebuie identificate clar.

(4) Programele prevăzute la [alin. \(1\)](#) stabilesc obiective de prevenire a generării deșeurilor.

(5) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului descrie măsurile de prevenire existente și evaluează utilitatea exemplurilor de măsuri prevăzute în anexa [nr. 5](#) sau a altor măsuri corespunzătoare.

(6) Scopul obiectivelor și măsurilor prevăzute la [alin. \(4\)](#) și [\(5\)](#) este eliminarea legăturii dintre creșterea economică și impactul asupra mediului asociat cu generarea de deșeuri.

(7) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilește valorile de referință calitative sau cantitative specifice, adecvate pentru măsurile de prevenire a generării deșeurilor, adoptate pentru a monitoriza și evalua progresul măsurilor, și poate stabili și alte obiective calitative ori cantitative și indicatori specifici pe lângă cele prevăzute de legislația comunitară, pe baza unor studii de evaluare.

Art. 43. - (1) Persoana juridică ce exercită o activitate de natură comercială sau industrială, având în vedere rezultatele unui audit de deșeuri, este obligată să întocmească și să implementeze, începând cu anul 2012, un program de prevenire și reducere a cantităților de deșeuri generate din activitatea proprie sau, după caz, de la orice produs fabricat, inclusiv măsuri care respectă un anumit design al produselor, și să adopte măsuri de reducere a pericolozității deșeurilor.

(2) Programul prevăzut la [alin. \(1\)](#) se poate elabora și de către o terță persoană/asociație profesională.

§ 28. Evaluarea/Monitorizarea și revizuirea planurilor și a programelor

Art. 44. - (1) Planul național de gestionare a deșeurilor și programul național de prevenire a generării deșeurilor se evaluează cel puțin o dată la 6 ani și se revizuiesc, după caz, de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, în baza raportului de monitorizare întocmit de Agenția Națională pentru Protecția Mediului, având în vedere prevederile [art. 16](#) și [17](#), acolo unde acestea sunt aplicabile.

(2) Planul național de gestionare a deșeurilor și programul național de prevenire a generării deșeurilor se monitorizează anual de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

(3) Planurile județene de gestionare a deșeurilor, denumite în continuare PJGD, și Planul de gestionare a deșeurilor pentru municipiul București, denumit în continuare PMGD, respectiv programele județene și al municipiului București de prevenire a generării deșeurilor, ca parte integrantă din PJGD și PMGD, se monitorizează anual, se evaluează de către agenția județeană pentru protecția mediului, denumită în continuare APM, o dată la 2 ani și se revizuiesc, după caz, de către consiliul județean și Consiliul General al Municipiului București, în baza raportului de monitorizare/evaluare întocmit de APM.

Art. 45. — Abrogat(ă)

§ 29. Participarea publicului

Art. 46. - (1) Autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului care elaborează și promovează planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor afișează pe site-ul propriu planurile și programele, astfel încât părțile interesate, autoritățile relevante, precum și publicul să aibă:

- a) posibilitatea de a participa la elaborarea lor;
- b) acces la acestea, odată elaborate.

(2) Participarea părților interesate, a autorităților relevante și a publicului la elaborarea planurilor și programelor promovate se realizează potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului [nr. 1.076/2004](#) privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, cu modificările ulterioare, Hotărârii Guvernului [nr. 564/2006](#) privind cadrul de realizare a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe în legătură cu mediul, Legii [nr. 52/2003](#) privind transparența decizională în administrația publică, republicată, Legii [nr. 544/2001](#) privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

§ 30. Cooperarea

Art. 47. - Autoritățile publice cooperează, dacă este cazul, cu alte state membre interesate și cu Comisia Europeană la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor prevăzute la [art. 37](#) și [42](#).

§ 31. Raportări

Art. 48. - (1) Autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului informează autoritatea publică centrală pentru protecția mediului cu privire la adoptarea sau revizuirea planurilor și programelor elaborate la nivel local/regional prevăzute la [art. 38](#) și [39](#).

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană cu privire la adoptarea sau modificarea planurilor și programelor prevăzute la [art. 37](#) și [42](#).

(3) La fiecare 3 ani, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană, prin prezentarea unor rapoarte sectoriale în format electronic, cu privire la implementarea prevederilor prezentei legi.

(4) Aceste rapoarte conțin informații cu privire la gestionarea uleiurilor uzate și la progresele înregistrate în punerea în aplicare a programelor de prevenire a generării deșeurilor și, după caz, informații despre măsurile aplicabile, așa cum este prevăzut la [art. 12](#), privind responsabilitatea producătorului.

(5) Raportul prevăzut la [alin. \(3\)](#) se transmite Comisiei Europene de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, în termen de 9 luni de la încheierea perioadei de 3 ani pentru care se întocmește.

§ 32. Păstrarea evidenței

Art. 49. - (1) Producătorii de deșeuri nepericuloase, unitățile și întreprinderile prevăzute la [art. 32](#), producătorii de deșeuri periculoase, operatorii economici care sunt autorizați pentru colectarea și transportul deșeurilor periculoase sau care acționează în calitate de comercianți de deșeuri ori brokeri sunt obligați să asigure evidența cronologică a gestiunii deșeurilor pentru fiecare tip de deșeu, precum și a cantității, naturii și originii deșeurilor și, după caz, a destinației, a frecvenței colectării, a mijlocului de transport și a metodei de tratare, respectiv operațiunii de valorificare sau eliminare a deșeurilor, potrivit prevederilor Deciziei Comisiei [2014/955/UE](#), și să o pună la dispoziția autorităților competente de control, la cererea acestora.

(2) Producătorii și deținătorii de deșeuri periculoase sunt obligați să dețină buletinele de analiză care caracterizează deșeurile periculoase și să le transmită, la cerere, autorităților competente pentru protecția mediului.

(3) Clasificarea și codificarea deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, se fac potrivit [art. 7 alin. \(1\)](#).

(4) Raportarea datelor și informațiilor privind gestionarea deșeurilor se face către autoritatea teritorială pentru protecția mediului, până la 31 martie a anului următor celui de raportare, atât pe suport hârtie, cât și electronic.

(5) Agenția pentru protecția mediului păstrează pentru scopuri statistice, cel puțin 5 ani, evidențele prevăzute la [alin. \(1\)](#).

(6) Operatorii economici prevăzuți la [alin. \(1\)](#) sunt obligați să păstreze evidența gestiunii deșeurilor cel puțin 3 ani, cu excepția operatorilor economici care desfășoară activități de transport, care trebuie să păstreze evidența timp de cel puțin 12 luni.

(7) La cererea autorităților competente sau a unui deținător anterior sunt furnizate documentele justificative conform cărora operațiunile de gestionare au fost efectuate.

(8) Agenția Națională pentru Protecția Mediului centralizează la nivel național informațiile prevăzute la [alin. \(1\)](#), colectate de autoritățile județene pentru protecția mediului.

§ 33. Atribuții și răspunderi ale autorităților competente ale administrației publice centrale și locale

Art. 50. - (1) Autoritatea competentă de decizie și control în domeniul gestionării deșeurilor este Ministerul Mediului.

(2) Alte autorități publice cu atribuții în domeniul gestionării deșeurilor sunt: Ministerul Sănătății, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Ministerul Economiei, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, Ministerul Apărării Naționale,

instituțiile de ordine publică și siguranță națională și autoritățile administrației publice locale.

Art. 51. - Ministerul Mediului are următoarele atribuții:

- a) elaborează Strategia națională de gestionare a deșeurilor și PNGD;
- b) inițiază și propune spre adoptare proiecte de acte normative care privesc gestionarea deșeurilor;
- c) avizează reglementările specifice în domeniul gestionării deșeurilor, elaborate de celelalte autorități publice;
- d) monitorizează impactul activităților de producere și gestionare a deșeurilor asupra factorilor de mediu;
- e) controlează și reglementează, prin unitățile subordonate, activitățile de gestionare a deșeurilor, în conformitate cu atribuțiile și competențele stabilite prin lege;
- f) autorizează, prin unitățile sale subordonate, operațiunile prevăzute în anexele nr. 2 și 3;
- g) prezintă anual Guvernului rapoarte privind gestionarea deșeurilor;
- h) organizează împreună cu celelalte autorități publice centrale și locale și cu organizațiile neguvernamentale programe de instruire și educare a populației în domeniul gestionării deșeurilor;
- i) gestionează asistența financiară din fonduri externe nerambursabile acordate României pentru domeniul gestiunii deșeurilor, în limita domeniului său de activitate;
- j) îndeplinește funcția de autoritate de management în sectorul gestiunii deșeurilor pentru proiectele finanțate de asistența financiară din fonduri externe nerambursabile acordate României.

Art. 52. - Ministerul Sănătății are următoarele atribuții:

- a) evaluează, prin structurile competente, posibilul impact asupra sănătății populației determinat de funcționarea obiectivelor generatoare de deșeuri de orice fel și/sau a obiectivelor care procesează deșeuri;
- b) elaborează strategia și programul de gestionare a deșeurilor rezultate din activitatea medicală și orice alte activități care generează deșeurile prevăzute la clasa 18, subclasa 18 01 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE, și asigură condițiile de ducere la îndeplinire a acestora;
- c) elaborează reglementări specifice pentru gestionarea deșeurilor provenite din activitățile medicale și orice alte activități care generează deșeurile prevăzute la clasa 18, subclasa 18 01 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE, cu avizul autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- d) monitorizează și controlează activitățile de gestionare a deșeurilor, în conformitate cu atribuțiile și competențele stabilite prin lege;
- e) coordonează implementarea prevederilor legale în domeniul gestionării deșeurilor rezultate din activitatea medicală și orice alte activități care generează deșeurile prevăzute la clasa 18, subclasa 18 01 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE;
- f) aprobă fonduri autorităților de sănătate publică județene și a municipiului București pentru monitorizarea și controlul activităților legate de gestionarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală la nivel local;
- g) gestionează baza de date a deșeurilor rezultate din activitatea medicală și orice alte activități care generează deșeurile prevăzute la clasa 18, subclasa 18 01 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului;
- h) asigură, la nivelul fiecărei unități sanitare, prin Casa Națională de Asigurări de Sănătate, fondurile necesare pentru gestionarea deșeurilor.

Art. 53. - Ministerul Economiei are următoarele atribuții:

- a) elaborează strategii, programe și politici sectoriale de dezvoltare a activităților industriale, cu includerea aspectelor legate de gestionarea deșeurilor industriale de reconstrucție ecologică, și urmărește implementarea acestora;
- b) inițiază reglementări specifice pentru gestionarea diferitelor tipuri de deșeuri industriale, precum și pentru operațiunile de reciclare și de valorificare a acestor deșeuri, cu avizul autorității publice centrale pentru protecția mediului;

c) coordonează și supraveghează activitatea de reciclare a deșeurilor industriale.

Art. 54. - Ministerul Transporturilor are următoarele atribuții:

a) participă la elaborarea planurilor sectoriale de gestionare a deșeurilor provenite din activitățile de transport și auxiliare și urmărește realizarea acestora de către operatorii economici aflați în subordinea sau în coordonarea sa;

b) participă la elaborarea reglementărilor specifice privind gestionarea deșeurilor provenite din activitățile de transport și auxiliare;

c) participă la elaborarea de reglementări specifice pentru controlarea activității de transport al deșeurilor.

Art. 55. - Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale are următoarele atribuții:

a) elaborează strategii și programe sectoriale de gestionare a deșeurilor rezultate din agricultură și din industria alimentară și urmărește realizarea acestora de către societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și alți operatori economici din aceste sectoare economice;

b) participă la elaborarea de reglementări specifice privind gestionarea deșeurilor provenite din agricultură și din industria alimentară;

c) avizează propunerile de amplasamente pe terenurile cu destinație agricolă pentru instalații pentru gestionarea deșeurilor, depozite de deșeuri etc.;

d) aprobă și controlează modul de utilizare a deșeurilor pentru fertilizarea sau ameliorarea solurilor în agricultură.

Art. 56. - Ministerul Muncii și Justiției Sociale are următoarele atribuții:

a) inițiază și promovează, împreună cu alte autorități competente, acte normative privind securitatea și protecția muncii în domeniul gestionării deșeurilor;

b) controlează, prin intermediul instituțiilor abilitate din subordine, și reglementează activitățile de gestionare a deșeurilor, în conformitate cu atribuțiile și competențele stabilite prin lege.

Art. 57. - (1) Gestionarea deșeurilor care sunt generate în urma operațiunilor care au loc în sectorul administrativ al Ministerului Apărării Naționale se supune prevederilor prezentei legi, în măsura în care aplicarea acestora nu periclitizează păstrarea secretului și/sau securitatea națională.

(2) Pentru alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1), Ministerul Apărării Naționale elaborează reglementări specifice pentru gestionarea deșeurilor, avizate de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

(3) Prin ordin comun al ministrului apărării naționale și al ministrului mediului și schimbărilor climatice, controlul respectării de către unitățile din subordinea Ministerului Apărării Naționale a prevederilor prezentei legi și ale altor reglementări privind deșeurile se realizează de către Garda Națională de Mediu și personalul cu atribuții specifice din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

Art. 58. - Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice are următoarele atribuții:

a) participă la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor în domeniul serviciilor publice de gospodărie comunală și asigură condițiile de ducere la îndeplinire a acestora;

b) sprijină administrațiile publice locale în îndeplinirea atribuțiilor și răspunderilor ce le revin pentru aplicarea și respectarea prevederilor prezentei legi și a altor prevederi legale referitoare la deșeuri.

Art. 59. - (1) Autoritățile administrației publice locale, inclusiv a municipiului București, au următoarele obligații:

A. la nivel de comune, orașe și municipii, inclusiv la nivelul municipiului București:

a) asigură implementarea la nivel local a obligațiilor privind gestionarea deșeurilor asumate prin Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană;

b) urmăresc și asigură îndeplinirea prevederilor din PJGD;

c) elaborează strategii și programe proprii pentru gestionarea deșeurilor;

d) hotărăsc asocierea sau cooperarea cu alte autorități ale administrației publice locale, cu persoane juridice române sau străine, cu organizații neguvernamentale și cu alți parteneri sociali pentru realizarea unor lucrări de

interes public privind gestiunea deșeurilor, în condițiile prevăzute de lege;

e) asigură și răspund pentru colectarea separată, transportul, neutralizarea, valorificarea și eliminarea finală a deșeurilor, inclusiv a deșeurilor menajere periculoase, potrivit prevederilor legale în vigoare;

f) asigură spațiile necesare pentru colectarea separată a deșeurilor, dotarea acestora cu containere specifice fiecărui tip de deșeu și dezvoltă în mod corespunzător centrele înființate potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2015 pentru a oferi populației posibilitatea de a se debarasa, fără plată, de deșeuri de hârtie și carton, sticlă, metal, materiale plastice, lemn, textile, ambalaje, deșeuri de echipamente electrice și electronice, deșeuri de baterii și acumulatori și deșeuri voluminoase, inclusiv saltele și mobilă;

g) asigură informarea locuitorilor prin mijloace adecvate și prin postare pe site-ul propriu, asupra sistemului de gestionare a deșeurilor din cadrul localităților, inclusiv cu privire la centrele prevăzute la lit. f);

h) acționează pentru refacerea și protecția mediului;

i) asigură și răspund pentru monitorizarea activităților legate de gestionarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală;

B. la nivel județean și la nivelul municipiului București:

a) elaborează, adoptă și revizuiesc PJGD/PMGD;

b) coordonează activitatea consiliilor locale, în vederea realizării serviciilor publice de interes județean privind gestionarea deșeurilor;

c) acordă consiliilor locale sprijin și asistență tehnică în implementarea PJGD;

d) hotărăsc asocierea sau cooperarea cu alte autorități ale administrației publice locale, cu persoane juridice române sau străine, cu organizații neguvernamentale și cu alți parteneri sociali pentru realizarea unor lucrări de interes public privind gestiunea deșeurilor, în condițiile prevăzute de lege;

e) analizează propunerile făcute de consiliile locale, în vederea elaborării de prognoze pentru refacerea și protecția mediului;

f) urmăresc și asigură respectarea de către consiliile locale a prevederilor prezentei legi;

g) asigură monitorizarea activităților legate de gestionarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală.

(2) Autoritățile administrației publice locale a unităților administrativ-teritoriale și a municipiului București aprobă, prin hotărâri ale consiliului local/județean/general, măsurile necesare pentru interzicerea abandonării, aruncării sau gestionării necontrolate a deșeurilor.

(3) Pentru deșeurile generate în gospodăriile populației, autoritățile administrației publice locale a unităților administrativ-teritoriale și a municipiului București și, după caz, Asociația de dezvoltare intercomunitară încheie contracte, parteneriate sau alte forme de colaborare cu organizațiile care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite prin actele normative care transpun directivele individuale.

(4) Unitățile administrativ-teritoriale sau subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor au dreptul de a solicita organizațiilor care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului acoperirea costurilor de gestionare pentru deșeurile municipale care fac obiectul răspunderii extinse a producătorului, stabilite în baza actului normativ care reglementează fluxul specific al respectivelor deșeuri, și au obligația de a stabili modalitatea prin care se plătesc serviciile aferente acelor deșeuri, prestate de operatorii de salubritate.

(5) Pentru deșeurile care fac obiectul răspunderii extinse a producătorului care se regăsesc în deșeurile municipale, acoperirea costurilor se face de către organizațiile care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului și fără impunerea unor costuri suplimentare în sarcina utilizatorilor serviciului de salubritate.

(6) Asociațiile de dezvoltare intercomunitară sau unitățile administrativ-teritoriale sau subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor utilizează sumele încasate pentru acoperirea costurilor de gestionare pentru deșeurile municipale care fac obiectul răspunderii extinse a producătorului exclusiv pentru scopurile

căroră le sunt destinate.

§ 34. Controlul

Art. 60. - (1) Operatorii economici care efectuează operațiuni de tratare a deșeurilor, precum și cei care, cu titlu profesional, asigură colectarea sau transportul deșeurilor, comercianții, brokerii și producătorii de deșeuri periculoase fac obiectul unor controale periodice corespunzătoare efectuate de autoritățile competente.

(2) Controalele privind colectarea, reciclarea, valorificarea, tratarea, eliminarea și transportul deșeurilor se efectuează de către reprezentanți ai Gărzii Naționale de Mediu și au în vedere, în mod deosebit, originea, natura, cantitatea și destinația acestora.

(3) Autoritățile competente pot ține seama de înregistrările efectuate în baza Schemei comunitare de management de mediu și audit (EMAS), în special în ceea ce privește frecvența și intensitatea controalelor.

(4) În unitățile din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională controlul pentru aplicarea prevederilor prezentei legi se realizează de către structurile interne de specialitate din cadrul acestora.

§ 35. Sancțiuni

Art. 61. - (1) Următoarele fapte constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei, pentru persoanele fizice, și de la 20.000 lei la 40.000 lei, pentru persoanele juridice, încălcarea dispozițiilor art. 8 alin. (1), (2) și (4), art. 13, art. 14, art. 15 alin. (1) lit. a) și b), art. 17 alin. (3), art. 19 alin. (2) lit. a), c) și d), alin. (3) și (4), art. 22 alin. (1) și (2), art. 26 alin. (1), art. 27 alin. (1), art. 28 alin. (1), art. 32 alin. (1) și art. 36 alin. (2);

b) cu amendă de la 15.000 lei la 30.000 lei, nerespectarea art. 22 alin. (3), art. 40 alin. (3) și art. 49 alin. (1), (2), (4) și (5);

c) cu amendă de la 5.000 lei la 15.000 lei, neîndeplinirea obligațiilor și responsabilităților ce le revin autorităților administrației publice locale, potrivit prevederilor art. 17 alin. (1), art. 31 alin. (1) și (3) și art. 59.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (1) se realizează, după caz, de comisari și persoane împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, Gărzilor forestiere, structurilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, precum și din cadrul autorităților administrației publice locale și județene, conform atribuțiilor stabilite prin lege.

(2¹) Constatarea corectitudinii datelor transmise Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și agențiilor județene pentru protecția mediului potrivit dispozițiilor art. 49 alin. (1) se realizează de către comisari din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (1) în obiectivele, incintele și zonele aparținând structurilor componente ale sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională se realizează de către personalul specializat din cadrul Gărzii Naționale de Mediu împreună cu structurile specializate din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale.

~~(4)~~

(5) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere la instanța competentă, în termen de 15 zile de la data comunicării procesului-verbal de contravenție.

Art. 62. - Prevederile referitoare la contravențiile prevăzute la art. 61 se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 63. - (1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 3 ani la 5 ani sau cu amendă următoarele fapte:

- a) importul de aparate, instalații, echipamente, utilaje, substanțe și produse folosite și uzate, din categoria deșeurilor interzise la import;
 - b) neluarea sau nerespectarea măsurilor obligatorii în desfășurarea activităților de colectare, tratare, transport, valorificare și eliminare a deșeurilor periculoase;
 - c) comercializarea, abandonarea și/sau neasigurarea încărcăturii deșeurilor pe durata și pe parcursul tranzitării teritoriului României;
 - d) refuzul de returnare în țara de origine a deșeurilor introduse în țară în alte scopuri decât cel al eliminării și pentru care s-a dispus măsura returnării de către autoritatea competentă;
 - e) introducerea în țară a deșeurilor în scopul eliminării și/sau neutilizarea acestora în scopul pentru care au fost introduse;
 - f) acceptarea de către operatorii de depozite/incineratoare, în vederea eliminării, a deșeurilor introduse ilegal în țară și/sau a deșeurilor introduse în țară în alte scopuri decât cel al eliminării și care nu au putut fi utilizate în scopul pentru care au fost introduse.
- (2) Tentativa se pedepsește.

§ 36. Dispoziții finale

Art. 64. - Administrațiile zonelor libere sunt obligate să aplice prevederile prezentei legi în zonele pe care le administrează.

Art. 65. - La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, Guvernul va aproba prin hotărâre modalitatea de gestionare a categoriilor de deșeuri prevăzute în prezenta lege.

Art. 66. - Accesul publicului la fundamentarea deciziilor privind realizarea unor proiecte de investiții, precum și a planurilor naționale, județene și sectoriale privind gestionarea deșeurilor se face în condițiile legii.

Art. 67. - (1) Anexele nr. 1-7 fac parte integrantă din prezenta lege.

(2) Anexele se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Art. 68. - (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi orice trimitere la [art. 53](#) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, cu modificările și completările ulterioare, se consideră a fi făcută la [art. 63](#) din prezenta lege.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 22 iunie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 7 februarie 2002, cu modificările ulterioare.

(3) Dispozițiile referitoare la contravenții intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*

Prezenta lege transpune în legislația națională Directiva [2008/98/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 312 din 22 noiembrie 2008.

ANEXA Nr. 1

Semnificația unor termeni în sensul prezentei legi

1. audit de deșeuri - o evaluare sistematică, documentată, periodică și obiectivă a performanței sistemului de management și a proceselor de gestiune a deșeurilor cu scopul de a facilita controlul managementului deșeurilor și al valorificării deșeurilor generate, precum și de a evalua respectarea politicii de mediu, inclusiv

realizarea obiectivelor, performanța întreprinderii referitoare la prevenirea și reducerea producerii de deșeuri din propria activitate și performanța întreprinderii referitoare la reducerea nocivității deșeurilor;

2. autorități competente - autoritățile publice pentru protecția mediului, respectiv autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, agențiile pentru protecția mediului, Administrația Rezervației Biosferei "Delta Dunării", precum și alte autorități care potrivit competențelor legale asigură reglementarea și controlul activităților în domeniul gestionării deșeurilor;

3. biodeșeuri - deșeuri biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeurile alimentare sau cele provenite din bucătăriile gospodăriilor private, din birouri, cantine, restaurante, comerțul cu ridicata, de la firme de catering și magazinele de vânzare cu amănuntul, deșeuri similare provenite din unitățile de prelucrare a produselor alimentare;

4. broker - orice întreprindere/operator economic care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeurilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor;

5. cele mai bune tehnici disponibile - cele mai bune tehnici disponibile, definite la art. 3 lit. j) din Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale.

6. colectare - strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor în vederea transportării la o instalație de tratare;

7. colectare separată - colectarea în cadrul căreia un flux de deșeuri este păstrat separat în funcție de tipul și natura deșeurilor, cu scopul de a facilita valorificarea sau tratarea specifică a acestora;

7¹. colector - orice întreprindere/operator economic care desfășoară o activitate autorizată de colectare și acționează în nume propriu pentru strângerea deșeurilor de la terți în vederea transportării la o instalație de tratare;

8. comerciant - orice întreprindere/operator economic care acționează în nume propriu pentru cumpărarea și pentru vânzarea ulterioară a deșeurilor, inclusiv acei comercianți care nu intră fizic în posesia deșeurilor;

9. deșeu - orice substanță sau obiect pe care deținătorul îl aruncă ori are intenția sau obligația să îl arunce;

9¹. deșeuri din construcții și desființări - deșeuri provenite din activități de construcție și desființare;

9². deșeuri municipale:

a) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat de la gospodării, inclusiv hârtia și cartonul, sticla, metalele, materialele plastice, biodeșeurile, lemnul, textilele, ambalajele, deșeurile de echipamente electrice și electronice, deșeurile de baterii și acumulatori și deșeurile voluminoase, inclusiv saltelele și mobila;

b) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat din alte surse în cazul în care deșeurile respective sunt similare ca natură și compoziție cu deșeurile menajere.

Deșeurile municipale nu includ deșeurile de producție, agricultură, silvicultură, pescuit, fose septice și rețeaua de canalizare și tratare, inclusiv nămolul de epurare, vehiculele scoase din uz și deșeurile provenite din activități de construcție și desființări.

10. deținător de deșeuri - producătorul deșeurilor sau persoana fizică ori juridică ce se află în posesia acestora;

11. deșeuri periculoase - orice deșeuri care prezintă una sau mai multe din proprietățile periculoase prevăzute în anexa nr. 4 la lege;

12. eliminare - orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanțe sau de energie.

Anexa nr. 2 la lege stabilește o listă a operațiunilor de eliminare, listă care nu este exhaustivă;

13. evaluarea ciclului de viață - în legătură cu un produs, o evaluare a efectelor asupra mediului determinate de producția, distribuția, comercializarea și utilizarea produsului, inclusiv valorificarea și eliminarea acestuia, inclusiv utilizarea energiei și materiilor prime și producția de deșeuri din oricare dintre activitățile menționate;

14. gestionarea deșeurilor - colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de un

comerciant sau un broker;

15. pregătirea pentru reutilizare - operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin reparare, prin care produsele sau componentele produselor care au devenit deșeuri sunt pregătite pentru a fi reutilizate fără altă preprocesare;

16. prevenire - măsurile luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu, care reduc:

a) cantitatea de deșeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viață a acestora;

b) impactul negativ al deșeurilor generate asupra mediului și sănătății populației; sau

c) conținutul de substanțe nocive al materialelor și produselor;

17. producător de deșeuri - producătorul inițial de deșeuri sau orice persoană care efectuează operațiuni de preprocesare, amestecare sau de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri;

17¹. producător inițial de deșeuri - orice persoană ale cărei activități generează deșeuri;

17². rambleiere - operațiune de valorificare în cadrul căreia se folosesc deșeuri nepericuloase adecvate în scopuri de refacere în zonele în care s-au efectuat excavări sau în scopuri de amenajare a teritoriului. Deșeurile trebuie să înlocuiască materiale care nu sunt deșeuri, să fie adecvate pentru scopurile menționate mai sus și să se limiteze la cantitatea strict necesară pentru atingerea acestor scopuri;

18. reciclare - orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt reprocesate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Aceasta include reprocesarea materialelor organice, dar nu include valorificarea energetică și reprocesarea în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de rambleiere;

19. regenerarea uleiurilor uzate - orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor conținuți de acestea;

20. reutilizare - orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute;

20¹. schema de răspundere extinsă a producătorului - set de măsuri luate de stat pentru a se asigura că producătorii de produse poartă responsabilitatea financiară sau financiară și organizatorică pentru gestionarea stadiului de deșeu din ciclul de viață al unui produs.

21. tratare - operațiunile de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării;

22. trasabilitate - caracteristica unui sistem de a permite regăsirea istoricului, a utilizării sau a localizării unui deșeu prin identificări înregistrate;

23. uleiuri uzate - toate uleiurile minerale sau lubrifianții sintetici ori uleiurile industriale care au devenit improprie folosinței pentru care au fost destinate inițial, cum ar fi uleiurile utilizate de la motoarele cu combustie și de la sistemele de transmisie, uleiurile lubrifiante, uleiurile pentru turbine și cele pentru sistemele hidraulice;

24. valorificare - orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop sau faptul că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv în întreprinderi ori în economie în general.

Anexa nr. 3 la lege stabilește o listă a operațiunilor de valorificare, listă care nu este exhaustivă.

25. "plătești pentru cât arunci" - instrument economic care are drept scop creșterea ratei de reutilizare, reciclare și reducerea cantității de deșeuri la depozitare prin stimularea colectării separate a deșeurilor.

ANEXA Nr. 2

Operațiunile de eliminare

D 1 - depozitarea în sau pe sol, de exemplu, depozite de deșeuri și altele asemenea;

D 2 - tratarea solului, de exemplu, biodegradarea deșeurilor lichide sau a nămolurilor în sol și altele asemenea;

D 3 - injectarea în adâncime, de exemplu, injectarea deșeurilor care pot fi pompate în puțuri, saline sau

depozite geologice naturale și altele asemenea;

D 4 - acumulare la suprafață, de exemplu, depunerea de deșeuri lichide sau a nămolurilor în bazine, iazuri sau lagune și altele asemenea;

D 5 - depozite special construite, de exemplu, depunerea în compartimente separate etanșe, care sunt acoperite și izolate unele față de celelalte și față de mediul înconjurător și altele asemenea;

D 6 - evacuarea într-o masă de apă, cu excepția mărilor/oceanelor;

D 7 - evacuarea în mări/oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin;

D 8 - tratarea biologică neprevăzută în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul uneia dintre operațiunile numerotate de la D 1 la D 12;

D 9 - tratarea fizico-chimică neprevăzută în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul uneia dintre operațiunile numerotate de la D 1 la D 12, de exemplu, evaporare, uscare, calcinare și altele asemenea;

D 10 - incinerarea pe sol;

D 11 - incinerarea pe mare. Această operațiune este interzisă de legislația Uniunii Europene și de convenții internaționale;

D 12 - stocarea permanentă, de exemplu, plasarea de recipiente într-o mină și altele asemenea;

D 13 - amestecarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 12. În cazul în care nu există niciun alt cod D corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de eliminare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granularea, uscarea, mărunțirea uscată, condiționarea sau separarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la D 1 la D 12;

D 14 - reambalarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 13;

D 15 - stocarea înaintea oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 14, excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, în zona de generare a deșeurilor. Stocare temporară înseamnă stocare preliminară potrivit prevederilor [pct. 6](#) din anexa nr. 1 la lege.

ANEXA Nr. 3

Operațiuni de valorificare

R 1 - întrebuințarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie*);

*) Aceasta include instalații de incinerare destinate tratării deșeurilor municipale solide, numai în cazul în care randamentul lor energetic este egal sau mai mare decât:

- 0,60 pentru instalațiile care funcționează și sunt autorizate în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă înainte de 1 ianuarie 2009;

- 0,65 pentru instalațiile autorizate după 31 decembrie 2008, folosindu-se următoarea formulă:

$$\text{Eficiența energetică} = [E_p - (E_f + E_i)] / 0,97 \times (E_w + E_f), \text{ unde:}$$

- E_p reprezintă producția anuală de energie sub formă de căldură sau electricitate. Aceasta este calculată înmulțind energia produsă sub formă de electricitate cu 2,6 și energia produsă sub formă de căldură pentru utilizare comercială (GJ/an) cu 1,1;

- E_f reprezintă consumul anual de energie al sistemului, provenită din combustibili, care contribuie la producția de aburi (GJ/an);

- E_w reprezintă energia anuală conținută de deșeurile tratate, calculată pe baza valorii calorice nete inferioare a deșeurilor (GJ/an);

- E_i reprezintă energia anuală importată, exclusiv E_w și E_f (GJ/an);

- 0,97 este un coeficient care reprezintă pierderile de energie datorate reziduurilor generate în urma incinerării și radierii.

Această formulă se aplică în conformitate cu documentul de referință privind cele mai bune tehnici existente pentru incinerarea deșeurilor.

Formula eficienței energetice este înmulțită cu un factor de corecție climaterică (FCC), după cum se indică mai jos:

1. FCC pentru instalațiile care funcționează și sunt autorizate în conformitate cu legislația Uniunii aplicabilă înainte de 1 septembrie 2015. $FCC = 1$ dacă $HDD \geq 3\,350$ $FCC = 1,25$ dacă $HDD \leq 2\,150$ $FCC = - (0,25/1\,200) \times HDD + 1,698$ dacă $2\,150 < HDD < 3\,350$.

2. FCC pentru instalațiile autorizate după 31 august 2015 și pentru instalațiile de la punctul 1 după 31 decembrie 2029: $FCC = 1$ dacă $HDD \geq 3\,350$ $FCC = 1,12$ dacă $HDD \leq 2\,150$ $FCC = - (0,12/1\,200) \times HDD + 1,335$ dacă $2\,150 < HDD < 3\,350$ (Valoarea rezultată a FCC va fi rotunjită la trei zecimale.) Valoarea HDD (HeatingDegreeDays - grade zile pentru încălzire) ar trebui să fie considerată ca fiind egală cu media valorilor HDD pentru locul unde este situată instalația de incinerare, calculată pentru o perioadă de 20 de ani consecutivi anteriori anului pentru care se calculează FCC. Pentru calcularea valorii HDD ar trebui aplicată următoarea metodă stabilită de Eurostat: Valoarea HDD este egală cu $(18^{\circ}\text{C} - T_m) \times d$, dacă T_m este mai mic de sau egal cu 15°C (pragul de încălzire), și egală cu 0 dacă T_m este mai mare de 15°C ; T_m reprezintă media temperaturii exterioare $(T_{min} + T_{max}/2)$ dintr-o perioadă de d zile. Calculele trebuie efectuate zilnic ($d = 1$) și adunate pentru un an.

R 2 - valorificarea/regenerarea solvenților;

R3 - reciclarea/valorificarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți (inclusiv compostarea și alte procese de transformare biologică sau termochimică). Aceasta include și gazeificarea și piroliza care folosesc componentele ca produse chimice;

R 4 - reciclarea/valorificarea metalelor și compușilor metalici;

R 5 - reciclarea/valorificarea altor materiale anorganice. Aceasta include și tehnologiile de curățire a solului care au ca rezultat operațiuni de valorificare a solului și de reciclare a materialelor de construcție anorganice;

R 6 - regenerarea acizilor sau a bazelor;

R 7 - valorificarea componentelor utilizați pentru reducerea poluării;

R 8 - valorificarea componentelor catalizatorilor;

R 9 - rerafinarea petrolului sau alte reutilizări ale petrolului;

R 10 - tratarea terenurilor având drept rezultat beneficii pentru agricultură sau pentru îmbunătățirea ecologică;

R 11 - utilizarea deșeurilor obținute din oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 10;

R 12 - schimbul de deșeuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11. În cazul în care nu există niciun alt cod R corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de valorificare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, demontarea, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granulara, mărunțirea uscată, condiționarea, reambalarea, separarea și amestecarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11;

R 13 - stocarea deșeurilor înaintea oricărei operațiuni numerotate de la R 1 la R 12 (excluzând stocarea temporară înaintea colectării, la situl unde a fost generat deșeurul). Stocare temporară înseamnă stocare preliminară, potrivit prevederilor [pct. 6](#) din anexa nr. 1 la lege.

~~ANEXA Nr. 4 Abrogat(ă)~~

ANEXA Nr. 5

Măsuri de prevenire a generării deșeurilor prevăzute la art. 42 din lege

A. Măsuri care pot afecta condițiile de bază referitoare la generarea de deșeuri

1. Folosirea măsurilor de planificare sau a altor instrumente economice care promovează utilizarea eficientă a resurselor

2. Promovarea cercetării și a dezvoltării în vederea realizării de produse și tehnologii mai curate și mai economice și distribuirea și utilizarea rezultatelor cercetării și dezvoltării

3. Dezvoltarea unor indicatori eficienți și semnificativi ai presiunilor de mediu asociate generării de deșeuri, cu scopul de a contribui la prevenirea generării de deșeuri la toate nivelurile, de la compararea produselor la nivel comunitar, prin acțiuni ale autorităților locale, până la nivel național

B. Măsuri care pot afecta faza de proiectare, producție și distribuție

1. Promovarea ecodesign-ului (integrarea sistematică a aspectelor de mediu în proiectarea produselor în scopul îmbunătățirii performanței de mediu a acestora pe toată durata ciclului lor de viață)

2. Furnizarea de informații privind tehnicile de prevenire a generării deșeurilor pentru a facilita punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile în funcție de industrie

3. Organizarea de cursuri de formare pentru autoritățile competente privind includerea cerințelor privind prevenirea generării de deșeuri în autorizațiile eliberate în temeiul prezentei legi și al Legii nr. 278/2013.

4. Includerea de măsuri de prevenire a generării de deșeuri la instalațiile care nu intră sub incidența Legii nr. 278/2013. Unde este cazul, astfel de măsuri pot include evaluări sau planuri de prevenire a generării de deșeuri.

5. Organizarea de campanii de sensibilizare sau acordarea de ajutor financiar, ajutor în luarea deciziilor ori alte tipuri de sprijin pentru întreprinderi. Aceste măsuri pot fi deosebit de eficiente în măsura în care sunt concepute și adaptate pentru întreprinderile mici și mijlocii și sunt aplicate în rețele de întreprinderi bine stabilite.

5¹. Măsurile de sprijin prevăzute la litera B punctul 5 vor fi implementate cu respectarea legislației naționale și a Uniunii Europene în domeniul ajutorului de stat.

6. Utilizarea acordurilor voluntare, a grupurilor de consumatori/producători sau a negocierilor sectoriale pentru a încuraja întreprinderile ori operatorii din sectoarele de activitate interesate să își stabilească propriile planuri sau obiective privind prevenirea generării deșeurilor ori să corecteze produsele sau ambalajele care generează prea multe deșeuri

7. Promovarea unor sisteme certificate de gestionare a mediului, inclusiv EMAS și ISO 14001

C. Măsuri care pot afecta faza de consum și de utilizare

1. Instrumente economice, cum ar fi stimulente pentru achiziții curate sau instituirea unei plăți obligatorii de către consumatori pentru un anumit articol ori un ambalaj care ar fi, în mod normal, furnizat gratuit

2. Organizarea unor campanii de sensibilizare și de informare direcționate către publicul larg sau către o categorie specifică de consumatori

3. Promovarea de ecoetichete recunoscute și de încredere

4. Acorduri cu industria, cum ar fi, de exemplu, utilizarea unor grupuri de produse, ca acelea care sunt incluse în cadrul politicilor integrate ale produselor, sau acorduri cu vânzătorii cu amănuntul privind furnizarea de informații referitoare la prevenirea generării deșeurilor și la produsele cu impact redus asupra mediului

5. În contextul contractelor de achiziții publice și private, includerea unor criterii de protecție a mediului și de prevenire a generării deșeurilor în cererile de ofertă și în contracte, conform Manualului privind contractele de achiziții publice de mediu, publicat de Comisie la 29 octombrie 2004

6. Încurajarea reutilizării și/sau a reparării produselor defecte sau a componentelor acestora, în special prin recurgerea la măsuri educative, economice, logistice sau a altor măsuri, cum ar fi sprijinirea ori înființarea unor centre și rețele acreditate de reparare și de reutilizare, în special în regiunile cu o densitate ridicată a populației

ANEXA Nr. 6

Obligații anuale privind nivelul de pregătire pentru reutilizare, reciclare și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de umplere, rambleiere care utilizează deșeuri pentru a înlocui alte materiale, ale persoanele juridice pe numele cărora sunt emise autorizațiile de construcție/desființare

a) minimum 30% din cantitatea de deșeuri provenite din activitățile de construcții în anul 2017;

- b) minimum 45% din cantitatea de deșeuri provenite din activitățile de construcții în anul 2018;
 c) minimum 55% din cantitatea de deșeuri provenite din activitățile de construcții în anul 2019;
 d) minimum 70% din cantitatea de deșeuri provenite din activitățile de construcții în anul 2020.

NOTĂ:

Obligațiile anuale se calculează pe baza cantităților de deșeuri generate în anul respectiv.

ANEXA Nr. 7

Indicatorii minimi de performanță care trebuie incluși în contractele de delegare a gestiunii serviciului de salubritate

Activitatea serviciului de salubritate	Descrierea indicatorului	Valoarea minimă a indicatorului
Colectarea separată a deșeurilor municipale prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. a).	<p>Cantitatea de deșeuri de hârtie, metal, plastic și sticlă din deșeurile municipale, colectate separat, ca procentaj din cantitatea totală generată de deșeuri de hârtie, metal, plastic și sticlă din deșeurile municipale.</p> <p>Cantitatea de deșeuri de hârtie, metal, plastic și sticlă din deșeurile municipale colectate separat reprezintă cantitatea acceptată într-un an calendaristic de către stația/stațiile de sortare.</p> <p>Cantitatea totală generată de deșeuri de hârtie, metal, plastic și sticlă din deșeurile municipale se calculează pe baza determinărilor de compoziție realizate de către operatorul de salubritate. În lipsa determinărilor de compoziție a deșeurilor municipale, cantitatea de deșeuri de hârtie, metal, plastic și sticlă din deșeurile municipale se consideră a fi 33%.</p>	<p>40% pentru anul 2019</p> <p>50% pentru anul 2020 și 60% pentru anul 2021</p> <p>70% începând cu anul 2022</p>
Operarea stațiilor de sortare.	Cantitatea totală de deșeuri trimise la reciclare ca procentaj din cantitatea totală de deșeuri acceptate la stațiile de sortare (%).	75%*
Operarea instalației de tratare mecano- biologică.	Cantitatea totală de deșeuri de hârtie, metal, plastic și sticlă trimise anual la reciclare ca procentaj din cantitatea totală de deșeuri acceptată la instalația de tratare mecano- biologică (%).	3%*
Colectarea și transportul deșeurilor provenite din locuințe, generate de activități de reamenajare și reabilitare interioară și/sau exterioară a acestora.	Cantitatea totală de deșeuri provenite din locuințe, generate de activități de reamenajare și reabilitare interioară și/sau exterioară a acestora, predată pentru reutilizare, reciclare și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de umplere, rambleiere, direct sau prin intermediul	Valorile sunt prevăzute în anexa nr. 6.

unei stații de transfer ca procentaj din cantitatea de deșeuri provenite din locuințe, generate de activități de reamenajare și reabilitare interioară și/sau exterioară a acestora colectate (%).
--

* Indicatorii de performanță sunt obligatorii atât în cazul stațiilor de sortare, respectiv a instalațiilor de tratare mecano-biologică din cadrul sistemului de management integrat al deșeurilor, cât și a celor aparținând terților care tratează deșeurile municipale.